

Abstracts presentations from Røros

Abstrakty prezentací z Rørosu

Overview of presentations

Day 1 at the conference

- Historical introduction – short movie about Røros; 20 min
- Røros and the global context – World Heritage (**Mr. Erlend Gjelsvik** – Site Coordinator World Heritage Røros Mining Town and the Circumference); 15 min
- Managing Røros Mining Town– principals and philosophy in conservation issues (**Mr Jon Nordsteien** and **Mr. Magnus Borgos** - Cultural Heritage Managers in Røros); 15 min
- The craftsman's approach to Røros – (**Mr. Bjørn Kjetil Westum** – Construction Manager and Master Craftsman); 15 min

Day 2 at the conference

- Fire safety in the densely built wooden town Røros (**Mr. Bjørn Ivar Sevattal**, deputy fire chief, and **Mr. Roar Dahlen**, captain)

Přehled prezentací

1. den

- Historický úvod – krátký film o Rørosu; 20 min
- Røros v globálním kontextu – Světové dědictví (**Erlend Gjelsvik** – koordinátor Důlního města Røros a jeho okolí, památky na seznamu UNESCO); 15 min
- Řízení těžebního města Røros- principy a filosofie v rámci konzervačních procesů (**Jon Nordsteien** a **Magnus Borgos** – manažeři památkové péče kulturně historické oblasti Rørosu); 15 min
- Řemeslnický přístup k Rørosu (**Bjørn Kjetil Westum** – vedoucí obnovy památek a řemeslných mistrů); 15 min

2. den

- Požární ochrana v hustě zastavěné dřevěné oblasti města Røros (**Bjørn Ivar Sevattal**, vedoucí odd. požární prevence a **Roar Dahlen**, vedoucí požární stanice v Rørosu)

Røros and the global context – World Heritage (Erlend Gjelsvik)

Røros v globálním contextu- Světové dědictví (Erlend Gjelsvik)

Røros Mining Town and the Circumference is a World Heritage Site that tells the story of an almost impossible industrial undertaking that lasted for over 300 years, in an extremely cold and harsh climate. Today, the mining town is thriving with businesses, tourism and industries, all under the auspices of the World Heritage status.

Těžební město Røros a okolí jako součást světového kulturního dědictví vypráví příběh téměř nepředstavitelného průmyslového počínu, který trval přes 300 let v extrémně nepřívětivé a mrazivé krajině. Dnes je tato oblast velmi živá turismem, obchodem a průmyslem a to vše zejména díky statutu světového kulturního dědictví.

Røros is living with World Heritage and all its benefits and all its challenges. People live, work and go about with their daily business within the historic surroundings, within the WH site. The authenticity of the town is also reflected in the spirit of place – a vital and living community. In this presentation I discuss the Outstanding Universal Values of the site. I also argue that there are great benefits derived from the conservation work undertaken and from the preservation of the town.

Røros žije se všemi výhodami a výzvami světového kulturního dědictví. Lidé zde žijí, pracují a prožívají své denní příběhy obklopeni historickými památkami v oblasti zapsané na seznam světového kulturního dědictví. Jedinečnost tohoto místa dotváří místní komunita obyvatel. V rámci prezentace zmíním ohromující univerzální hodnoty této lokality. Dále neopomenou hodnoty vzniklé konzervací tohoto místa a práce v rámci zachování tohoto místa.

Managing Røros Mining Town – principles and philosophy in conservation issues (Jon Nordsteien and Magnus Borgos)

Řízení Rørosu těžebního města – principy a filosofie v rámci konzervačních procesů (Jon Nordsteien a Magnus Borgos)

Røros Mining Town was inscribed on the World Heritage List in 1980, mainly because of the well preserved town center which mainly consists of wooden buildings from the 18th and 19th century. In 2010 the World Heritage area was extended to include the cultural landscape surrounding the town, with the cultivated land areas, summer grazing farms and some of the main mining areas. The idea was to get a world heritage property that would represent both the town and its surrounding's and show how the society could function when the copper company was running.

Røros byl zapsán na seznam Světového kulturního dědictví v roce 1980 hlavně díky dobře zachovanému centru města, které se skládá hlavně z dřevěných budov, pocházejících z 18. a 19. století. V roce 2010 byla chráněná oblast rozšířena tak, aby zahrnovala i kulturní oblast okolí města s kultivovanou zemědělskou krajinou, farmami a některými hlavními oblastmi (dřívějšími centry) těžby. Hlavní ideou při spravování této oblasti bylo, aby kulturní dědictví prezentovalo jak město a jeho památky, tak i způsob života, jaký zde vládl v 19. století – v době, kdy fungovaly a prosperovaly měděné doly.

Since the end of the 1930s, the directorate for Cultural Heritage has given high priority to repair work and conservation work at Røros. As a consequence the town is an interesting object of study observing the shifting ideologies of conservation throughout history. Through the last 70 years the focus has changed from restoration to material- and processual authenticity as the most important approach.

Od konce 30. let 20. století, se staly konzervační a záchranné práce v Rørosu jednou z hlavních činností Norského památkového úřadu (Riksantikvaren). Důsledkem toho se stal Røros zajímavým místem, na kterém můžeme pozorovat, jak se v různých dobách měnily způsoby památkové péče. V průběhu posledních 70 let lze hlavní přístup charakterizovat mottem „od rekonstrukcí k procesům záchrany původních materiálů“.

The center of Røros, with its wooden houses, is managed in accordance with the conservation area plan for Røros town center from 1980. The plan comprises strict regulations pertaining to the preservation of buildings and street patterns. The plan has proved to be an appropriate instrument for the conservation of world heritage values. The management responsibility is placed at the Røros municipality who employs cultural heritage manager. A total of 344 properties including 1100-1200 buildings are protected by the conservation area plan.

Centrum Rørosu se svými dřevěnými domy je spravováno v souladu s dlouhodobým konzervačním plánem města z roku 1980. Plán je kompromisem mezi striktním zachováním původních staveb a původním tvarem silniční sítě. Tento plán se stále ukazuje jako dobrý pro zachovávání kulturních hodnot v rámci Světového kulturního dědictví. Za dodržování plánu je zodpovědný obecní úřad v Rørosu, který zaměstnává manažera kulturního dědictví. Celkově se jedná o 344 objektů zahrnujících 1100-1200 staveb, které jsou chráněny tímto plánem (a zákonem).

The main aim of the conservation plan is to preserve the historical wooden buildings, the built environment and the distinctive character of the cultural landscape. Main principles are: protection and conservation of existing structures, materials, shape and color, by retaining as much as possible of the existing material. Where replacement is necessary, new materials should be made of the same species of wood with the same natural characteristics, the same tools and the same craftsmanship and construction technology.

Hlavním cílem konservačních plánů je dlouhodobé uchování historických dřevěných budov, zachování jejich charakteru a okolí. Hlavními principy jsou konzervace a zachování staveb při co nejvyšší míře zachováním původních materiálů, barev a tvarů. V nutném případě náhrady jsou nově použité materiály stejného druhu jako původní a k jejich zpracování se používá stejných (původních) metod.

The craftsman's approach to Røros (Bjørn Kjetil Westum)

Řemeslný přístup k (obnově) Rørosu (Bjørn Kjetil Westum)

In the 1990s both local and national cultural heritage authorities were concerned about the future for the outbuildings in the town center of Røros, which constitutes such an important part of the world heritage site. As long as the farms in the town were running the outbuildings were maintained. During the 1950s and 1960s most of the farms in the town center was closed and the buildings were now longer used and maintained.

V 90. letech 20. století jak lokální úřady pro ochranu kulturních památek tak i Norský památkový úřad se zabývaly budoucností centra Rørosu, které tvoří hlavní část oblasti chráněné v rámci Světového kulturního dědictví. Až do 50. let dvacátého století fungovaly budovy v centru města jako farmy a byly obydleny. V 60. letech došlo k ukončení činnosti farem a většina budov byla opuštěna. Město se téměř vylidnilo.

The solution was the establishment of a preservation program called The Outhouse project in 1995. The project is owned by Røros Municipality. The craftsmen who work in the project are locally-based and self-employed. For each building that is restored through the project there is made a written agreement between the project manager, the craftsman and the house owner.

Řešením této situace byl rozvojový program nazvaný Outhouse projekt v roce 1995. Projekt zpracovalo a realizuje město Røros. Řemeslníci pracující v rámci tohoto projektu, jsou z okolí a pracují ve vlastních firmách. Pro každou obnovu budovy je napsán vlastní dílčí projekt, na němž se podílí jak vlastník budovy, tak i řemeslník zodpovědný za rekonstrukce a příslušný projektový manažer.

When the project started it was necessary to establish a new group of craftsmen who mastered traditional craft techniques. Since the establishment of the project important principles during the work have been:

- Minimum intervention and replacement.
- Repair having priority over replacement.

V počátku tohoto projektu bylo nutné vytvořit skupinu řemeslníků, která ovládala původní tradiční techniky. Hlavními principy projektu se staly:

- Minimální zásahy a náhrady.
- Opravy přednější nahrazování.

The craftsman has been trained to analyze the objects they meet and thereafter choose which type of materials, work methods and techniques should be chosen. The answer lies in the object. We often say that “the craftsmen repeat what they meet.”

Řemeslníci, působící v rámci projektu, byli vycvičeni v analýze stavu budov a materiálů, s nimiž se při práci setkávají a na základě těchto analýz vybírají materiály a metody řešení. Odpovědi tedy nalézají přímo na objektech určených k zachování. Naším krédem je “Řemeslníci opraví, na co přijdou.”

The craftsman in the project has been trained in many different kinds of traditional work techniques. This is an ongoing process always trying to improve the skills and understanding among the craftsmen. In addition to traditional courses a success factor in the project has been training in situation 1:1, where an experienced craftsman shares his experience with a younger craftsman in a work situation.

Řemeslníci prošli v rámci tohoto projektu řadou školení a zdokonalili se v mnoha oblastech tradiční práce a starých technik. Jde o nekonečný proces zdokonalování tradičních procesů a technik. K zaučení nových řemeslníků dochází individuálně a každého nového řemeslníka má na starosti starší a zkušenější kolega, který mu předává zkušenosti individuálně a při konkrétní práci.

After 20 years The Outhouse Project has become one of the most important tools when it comes to managing the World Heritage Site. Some 450 buildings and constructions have been restored and one has established a group of craftsmen with great expertise in restoring wooden buildings using traditional knowledge and techniques.

Po 20 letech se tento projekt stal jedním z nejdůležitějších prvků ochrany Světového kulturního dědictví v Rørosu. Již 450 budov bylo zrekonstruováno a přitom byla vytvořena skupina zkušených odborníků na opravy dřevěných budov a užívání původních pracovních postupů a metod.

Fire safety in the densely built wooden town Røros (Bjørn Ivar Sevatdal and Roar Dahlen)

Požární ochrana v dřevěnými budovami hustě zastavěného města Røros (Bjørn Ivar Sevatdal a Roar Dahle)

Historically the Røros community has been well aware of the risks and dangers of large fires in the wooden town. After Røros was inscribed on the World Heritage List in 1980, the focus on preventing major fires intensified. In 1985, the first draft of the city fire safety plan was put forward. But because of bad economic conditions the plan was not followed up. A new project was started at the turn of the millennium, and specific proposals were introduced in 2001. One of the principles put forward, was that the fire safety measures should not charge property owners financially.

Komunita v Rørosu byla historicky velmi dobře poučena o riziku požáru. Poté, co byl v roce 1980 Røros zapsán na Seznam světového kulturního dědictví, se snaha o jeho požární ochranu ještě zintenzivnila. V roce 1985 vznikl první komplexní projekt požární ochrany, který však v důsledku ekonomických problémů nebyl dodržován. Nový projekt byl vypracován v roce 2001 a jedním z jeho hlavních principů je, že požární ochrana by neměla být budována a udržována pouze na náklady vlastníků nemovitostí.

To assess the proposed measures, a greatly expanded and detailed fire inspection in an entire block was implemented. The measures carried out were successful and thus became the guideline for the rest of the project. The measures were almost without exception very well received by the residents / owners of the buildings.

Aby se dosáhlo navrhovaných cílů, byla provedena velká a detailní analýza jednoho z bloků chráněných staveb. Použitá metoda analýzy a její výsledky se ukázaly jako velmi dobré a staly se návodem pro ostatní vlastníky staveb, kteří je téměř bez výjimek přijali a aplikovali.

The experience so far with the measures carried out, is positive, but it is a challenge to operate and maintain all the technology involved. This presentation presents and discusses all the aspects of the fire safety measures in the town of Røros – probably one of the best protected towns in Norway when it comes to fire prevention.

Zkušenosti se současnou požární ochranou jsou zatím veskrze pozitivní, ale dodržování daných principů a užívání všech metod ochrany je poměrně složité. V současnosti je Røros asi nejlépe chráněným městem před požárem v celém Norsku.